

Johannis Gaubii epistola problematica, prima [-tertia] / ad ... Fredericum Ruyschium.

Contributors

Ruysch, Frederik, 1638-1731.
Gaubius, Johannes, active 1695-1720.

Publication/Creation

Amsterdam : Jansson-Waesberge, 1724.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/r67a6fe9>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

JOHANNIS GAUBII
EPISTOLA
PROBLEMATICA,
PRIMA,

Ad Virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. D. Anatomiae ac Botanices Professore.

D E

Pilis, Pinguedine, Septoque Scroti; Nec non de Papillis Piramidalibus; ut & de Corpore Reticulari, sub Cuticula sito, &c.

AMSTELÆDAMI,

Apud JANSONIO WAESBERGIOS. 1724.

JOHANNIS GAUBII

EPISTOLA

PROBLEMATICA,

PRIMA,

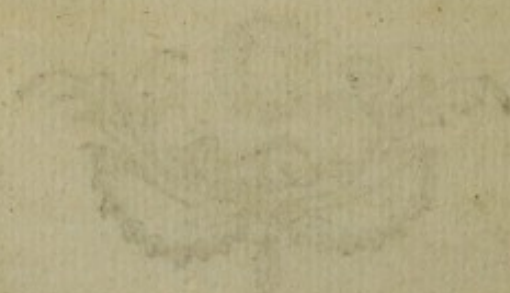
ANNO 1683

FREDERICUM RUYSCHIIUM,

M. D. Anatomiae ac Botanicae Professorum.

D E

Præfatio, Praefatio, Sepropus Secreti; Nec non de Pra-
fatio Praefationibus; in & de Corpore-Ren-
cunt, sub Quæstione, &c.

AMSTELÆDAMI

Apud JANSSONIO WARSBERGIIOS. 1744

Nobilissime ac Præclarissime

V I R.

Consideranti, animoque subinde volutanti, quæ in publica nuper à Te, Clarissime Vir, habita Anatomices demonstratione vidi, quæque ex Te ipso hausi, & tacitè observavi, summam non tantum præbuiſti mihi admirationis ansam, verum etiam, ut ea paulò exactius examinarem, ac in scientia hac tam nobili tamque excellenti nonnullos facerem progressus, calcar mihi addidisti non exiguum. Ita omnium Spectatorum oculos & animos in Te convertisti, ut, si non cuncti, plurimi saltem, & quidem Doctissimi (ubique enim & omni tempore multi dantur Thyrsiferi, pauci verò Bacchi) maximo cum applausu & approbatione demonstrationem hanc demirati fuerint. Et certè, quem non in admirationem rapuisset insolita isthæc Corporis contemplatio, elegantissimam viventis instar præ se ferentis faciei formam, quæ floridissimo colore perfusa, & quasi ex albo rubroque mixta, verèque rosea, sine fuce & fallacia cuilibet arridere videbatur?

Quod si quis accuratius mecum incorruptam illius perlustret & perpendat conservationem, haud inficias ire poterit, nihil quicquam simile in corpore unquam fuisse tentatum atque exhibitum. Quàm scitè & affabrè totius corporis Venæ conspiciebantur integræ & illæsæ, membraque omnia flexibilia, quanquam solida & dura! prætereà Viscera, quæ aliàs, quod fidem superare videtur, corruptioni obnoxia & facile putrescere solent, Viris Principibus conspicienda præbuiſti, integra, incorrupta & conspectu amoena. Ut cætera multa, rara equidem & præclara à Te exhibita, silentii velotegam, notiora quippe, quam ego, meique similes, satis dignè illa exprimere valeam: Ac ne pluribus ambagibus has meas exiguo stylo exaratas lineas exornem, Teque, Vir Clarissime, ut par esset, summis laudibus extollere videar, quod doctioribus & eloquentioribus me Viris relinquo, majorem in partem peto, ut calamo meo faveas, si rudi tantum Minervâ dixerim id, quod res est. Mirari interim noli, Vir Clarissime, quòd illotis, ut ajunt, manibus ad Te accedere, Tuæque, pro tenuitate ingenii mei, quasi

ad examen revocare, ac nodorum quorundam difficultatem Tibi objicere sustineam. Quandoquidem singularis Tua erga me humanitas & benevolentia, quâ ad Dissectionis Tuæ Anatomicæ inspectionem aditum mihi patefecisti, animum mihi addit, largamque aperit januam, ut omni mihi modo persuadeam, Te fiduciam hanc meam non sinistrè interpretaturum, verum comi benignoque excepturum esse animo. Facilem proinde Te mihi præbeas, etiam atque etiam rogo.

1°. Ostendisti nobis, Vir Clarissime, Glandulas miliares cutaneas, partim per Cutim dispersas, partim verò sub ea confitas. Manet itaque difficultas, *Utrum Pili ex illis emergant nec ne?*

2°. Demonstrationis quoque copiam dedisti omnibus spectatoribus, Scroti humani, peculiari & planè novo indurati artificio, tamque ritè præparati, ut varia distinctè magis in eo apparerent, quàm in ulla alia corporis parte, vel in ipso Scroto subjecti cujusdam recens defuncti. Si absque incommodo fieri potest, à Te, Vir Præstantissime, doceri desiderarem, *Utrum dictum hoc Scrotum publicè exhibitum, Eunuchi* (qui tamen hisce regionibus rari) *fuerit, an verò hominis testibus non viduati?* quoniam, si benè memini, pinguedine in totum haud erat *privatum*; & quòd tanto magis mirabar, sepimento præter futuram, in duas partes divisum mihi videbatur scrotum. Quotquot pervolvi Auctores, omnes quidem profitentur sub cute Scroti quandam *Δάρτρον* dictam latere Membranam, nulla planè Membranæ adiposæ facta mentione. Cuncti enim uno animo convenire videntur, omni pinguedine, Testibus integris, Scrotum esse destitutum. Facile igitur excusabis, Vir Clarissime, quòd non sine ratione admiratus fuerim, cum observati jam traditi nullam omninò mentionem factam fuisse deprehenderem, sub cute nimirum Scroti latere Membranam Adiposam, sicuti in cæteris exterioribus corporis partibus, Pene solo excepto, verùm simpliciter solummodo adverti carnosam ad Scrotum contrahendum ac corrugandum aptam Membranam *Δάρτρον*. Inter eos, quos hac de materia evolvi Auctores, Vir Clarissimus est Veslingius, cujus hæc sunt verba: *Sed enim propendentia cum Testibus vasa seminalia studiosa securitatis natura Membranoso veluti sacculo abscondere voluit, quem Scrotum appellant, in medio Lineâ, tanquam futurâ divisum. Non simplex tamen hujus compositio, nam & cute constat, cui cuticula sua jungitur, & Membrana Carnosa, quæ tenuior hic quidem, sed cuti firmiter annexa, quo*

colligere se juxta cum illa, corrugarique facilius possit, &c. pag. 91.

Sicut & Vir Clarissimus Andreas Vesalius, qui sequentia de Scroto tradit: *Testes itaque, inquit, pluribus tunicis seu involucris integuntur, aliis quidem utrique Testi communibus, aliis autem privatim singulos Testes involventibus. Cutis enim & carnosam membrana ambos Testes non secus quam universum corpus amplexantur, & duo illis communia statuunt involucra: Cutis quidem unum, quod reliquâ corporis cute tenuius est, & velut sutura quadam rugis interstinguitur: ac quibusdam Scrotum, quibusdam verò (qui se latinius loqui existimant) Scortum, Græcis vero ὄρχεον dicitur. Alterum autem carnosam efformat membrana, hic perinde ac Cutis, longè quam in reliquo corpore tenuior, sed venis frequentioribus intertexta: pag. 63.)*

Item Vir Clarissimus & Anatomicus Accuratissimus Spigelius, cujus hæc sunt verba: *In infima sede lineam habet secundum longitudinem excurrentem, qua in dextram sinistramque partem dividitur & sutura vocatur: cap. xvi. lib. 8.*

Cùm autem planam & dilucidam satis difficultatis hujus explanationem in dictorum Authorum scriptis invenire non potuerim, ad Recentiores me convertere, eosque pervolvere statui; Inter quos diligens Anatomicus, Dominus P. Blasius, primum tenet locum, qui hac de materia sequentia reliquit; in Miscellaneis Anatomicis hominis brutorumque, &c. ubi loquitur de Numero Scroti, cap. x. *Unum est, dicit, in medio Lineam quâdam distinctum.*

Item D^{us}. Phil. Verheyen Professor Lovaniensis, quem præ cæteris legendum mihi commendasti. Ejus hæc sunt verba, de Scroto loquentis: *Dividitur in partem dextram & sinistram lineam intermediam, quam suturam vocant, quæque, ob vasa ibidem concurrentia, in sectione Scroti vitari debet, &c.*

His adjunxi quoque elegantissimè pictas Tabulas Professoris Lugd. Batav. G. Bidloo, qui Parte tertiâ de delineatione Scroti his utitur verbis: *Forinsecus Testes extra abdomen propendentes Scroto vestiuntur, laxa æque ac plicabilis membrana, exterius atque interius sutura per ejus longitudinem excurrente, divisa, plurimisque vasis intertexta, &c.* Sed in nullo ea ipsa quæ publicè nobis demonstrasti, deprehendi, ita ut ad Auctorem ipsum, ex quo hæc emanasse audivi, me conferre necessarium duxerim, ut inde clariorem hujus rei explanationem haurirem, certoque cognoscerem, num forsan iis in Auctoribus nonnulla ad claram distinctamque

perceptionem necessaria præterierim, vel clarè fatis non intellexerim.

Proinde horum omnium à Te, Vir Clarissime, dilucidiolem petere aufim explicationem, ut & modum præparandi Scrotum, quo illud in conspectum veniat Septum, ut & pinguedo. Præterea, me dudum Corporis reticularis Malpighii, ut & Papillarum pyramidalium, verum Tactus organum, desiderasse demonstrationem. libens fateor; de iis non raro quidem hinc & inde aliquid legi, sed clarè & perspicuè illas in subjecto conspicere, nunquam antehac mihi data fuit potestas.

Fateri quoque cogor, me nunquam distinctius vidisse Spinalem medullam, constitutam scilicet esse ex meris innumerisque fibris, tenuissimarum membranularum ope, sibi invicem cohærentibus, quam in publica demonstratione, eò tempore habita.

Hæc sunt, Vir Clarissime, quæ planioris explicationis ergo Tibi proponere non erubesco, petitione me frustrari nolis vehementer rogo. Est interim, cur gestiam, quòd Anatomicis Tuis demonstrationibus hæctenus interesse indeque fructum & emolumentum certè non exiguum, capere, mihi data fuerit facultas. Multò magis autem mihi gratularer, si in juventutis Artis Medicæ usum ea delineare, (innumeris licet districtus negotiis) non gravareris; Ut ea, quæ adhuc in obscuro latent, Tuâ operâ & studio, majori facilitate comprehendere & addisci possint. Quod si facere non recusaveris, multum certè gloriæ & ornamenti Nomini Tuo appones, ac studiosorum omnium animum voluntatemque Tibi devincies maximè.

Quod ad me, Vir Clarissime, sempiternâ memoriâ benevolentia Tuæ erga me beneficium colam, illudque altâ manebit mea mente repositum, ac nomen Tuum re ipsâ atque animo semper gratissimo prosequi, nunquam desinam.

Valeas interim, Clarissime Vir, & divino aspirante Numine, rebus humanis, huic denique Literario, diu superfis. Vale iterum, meque Tui studiosissimum inter eos, qui toto Te pectore venerantur, habeto.

Nobilitati Tuæ

Addictissimus & Observantissimus

JOH. GAUBIUS.

Amstelædami ipfis
Calend. Septemb.
M. D. C. XCV.

FRE-

FREDERICI RUYSCHII

RESPONSIO,

Ad Eruditum

D^{num}. JOHANNEM GAUBIUM,

Philomedicum, de Epistola Problematica prima.

Ornatissime Vir!

MEntis tuæ candor & generositas, mihi satis superque perspecta, pro me ipso verba faciunt, meque excusant, quod in hoc primo literarum congressu, absque ambagibus, verborumque ornatu, ad literas tuas ipsis Calendis Septembribus, ad me datas, propter occupationes multifarias, serius quam volui, respondeam. In illis, Vir Ornatissime, nonnulla video proposita, à me in nuperrima Anatomia, publicè in multorum conspectu exhibita & demonstrata, quorum dilucidiorum desideras explicationem. Doleo interim, quod objecta nimis à te dissita & remota, Oculorum acie vix ac ne vix quidem attingere poteris; in publica enim demonstratione minutia tam accuratè à nonnullis spectatoribus conspici nequeunt, nec datur tempus unicuique speciatim ob oculos ponendi, quæ publicè tractari solent. Proinde dissectionis eorundem subjectorum continuationem meis in ædibus instituire mihi animus fuit, (quoniam publicis in demonstrationibus unicuique satisfieri omninò nequit,) & quidem in meorum discipulorum usum & fructum, nec non eorum, qui neutiquam aliena & sibi ignota Theonino dente rodere gaudent.

Interim temporis successu, si quid rari in meas inciderit manus, ipsis quoque dissectioni privatae interesse, dabitur forsitan occasio.

Verùm, ut petitioni Tuæ, Vir Ornatissime, satisfaciam, ad propositas Tuas mihi quæstiones me conferam.

In prima itaque propositione rerum novarum desiderio captus, ex me audire anhelas, *utrum Pili è glandulis Scroti emergant nec ne?*

In prægressa publicà nuper demonstratione, luce meridiana manifesta.

nifestius indigitavi Vaginulas Pilorum plurimas productiores esse, quam ipsæ glandulæ, ut ex adjecta Fig. Prima, Lit. A. notata liquet.

Vidimus quoque tunc temporis dictas Pilorum Vaginulas, nullis glandulis instructas, ut ex Fig. Prima Lit. B. videre est: quod mihi persuadet, & firmissimo indicio est, radices Pilorum non semper è glandulis cutaneis emergere, vel inde exortum habere; eo magis, quod vidimus aliis in locis Pilos tam profundas agere radices, ut è pinguedine ipsâ originem habere videantur.

Quoad secundum propositum, Scrotum nuper exploratum hominis erat perfectæ sanitatis, Testiculis haud viduati, in cujus parte superiori pinguedo, ut ex Fig. 1. Lit. C. & Fig. 2. Lit. E. patet, sese videndum exhibebat, quod in obesibus non rarò observavi; in parte autem inferiore nequaquam: Pars tamen Scroti interior ita disposita est, ut apta sit pinguedinem recipiendi, & coërcendi; non minus enim sub ejus cute latitat membrana adiposa, quàm in aliis corporis partibus; quamvis hîc maxima ex parte pinguedine destituta sit, cellulis adiposis sibi ita incumbentibus, ut membrana hæc nil minus, quàm cellulosa, videatur: Quod si autem flatu hæc membrana extensa exsiccet, & post exsiccationem in lamellas disseccetur, cellulæ dictæ, Fig. 3. Lit. nimirum H. signatæ, in conspectum producuntur: Idem videre est in eunuchis, quorum Scrota non rarò ab undiquaque parte pinguedine sunt infarta. Dicta hæc membrana adiposa insuper carneas habet intertextas fibras, ut Figura 3. Literæ G. G. indicant, quarum beneficio Scrotum contrahitur, corrugaturque; quæ fibræ proinde ansam Anatomicis præbuere, ut toti membranæ carnosæ nomen imposuerint.

Quod ad tertium: Ostendimus quoque in suprascripta demonstratione Scrotum illud septi beneficio in duas dividi partes, de quo nil apud Vesalium, Bartholinum, Verheyen, de Graaf, &c. Viros de re Anatomica alias satis benè meritos; & quid mirum? Quandoquidem omnia circa Scrotum Hominis recenter denati, aded sunt lubrica atque mobilia, ut difficillimè vera septi constitutio appareat: Quapropter, si quis hoc demonstrare fatagit, inflandum est Scrotum, & post exsiccationem aperiendum, quo factò sese videndum exhibet septum Scroti, ut ex Fig. 1. Lit. D. notata liquet; estque hoc dictum septum Vasis sanguiferis innumeris perfusum. Vid. Fig. 2. Lit. F.

Quod quartam attinet propositionem de Reticulari corpore Malpighii

pigii, sub cuticula sito. Nomen illud ab Inventore Clar. Malpighio fortitum est, qui primus jure merito habendus est detector, Vir, dum viveret, in Anatomicis exercitatissimus. Vix ac ne vix quidem in conspectum venit dictum hoc Corpus Reticulare, nisi post macerationem in spiritu vini: Vixque demonstrari potest vulgari Encheiresi, & communi diffecandi modo, multò minus Papillæ pyramidales, particulæ, quas Anatomix Professores sicco quasi pede in dissectionibus transire solent, quamvis studiosis Medicinæ scitu & visu adedò necessariæ censendæ sint, propter earum usum, quem præstant, ut neutiquam in administrationibus Anatomicis, præsertim privatis, sint negligendæ. Veram hujus Corporis Reticularis & subcuticularis delineationem Microscopio visam, designat Fig. 4. ut & Papillas pyramidales Fig. 5. Fig. autem 6. indicat Corpus Reticulare, sub cuticula situm, naturali magnitudine duplo circiter majus. & Fig. 7. Papillas pyramidales duplo pariter majores. Interim; si me, Vir Ornatissime, invisere dignaberis, omni tempore in iisdem nuper exhibitis subjectis, à biennio conservatis, hæc & similia de novo conspiciendi, prolixa tibi dabitur occasio. Hisce curiositati Tuæ, Vir Ornatissime, me satisfecisse puto. Vale interim, & me studiis tuis optimè velle, certò Tibi persuade,

Data Amstelod.
die 4 Octob. 1695.

FR. RUYSCHIUS.

M. Dr. Anat. ac Botanices Professor

EXPLANATIO FIGURARUM

TABULÆ PRIMÆ.

FIG. I.

Scrotum humanum post inflationem exsiccationemque parte superiore apertum, indigitat.

A. A. Vaginulæ & radices Pilorum, glandulis cutaneis productiores.

B. Vaginulæ & radices Pilorum, glandulis cutaneis privatae.

C. Pinguedo in parte superiore Scroti.

D. Septum, Scrotum in duas partes dirimens.

FIG. II.

Septum supradictum Vasis sanguineis innumeris ditatum & exsiccatum representat.

E. Pinguedo in cellulis coërcita.

F. Vasa sanguifera per septum dispersa.

FIG. III.

Faciem internam Lamellæ dicti Scroti exsiccati denotat.

G. Fibras carneas demonstrat.

H. Cellulas adiposas flatu extensas.

FIG. IV.

Corpus reticulare Malpighii, sub cuticula locatum, Microscopio detectum.

FIG. V.

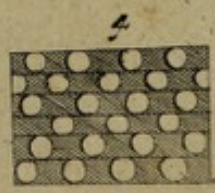
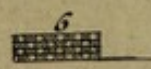
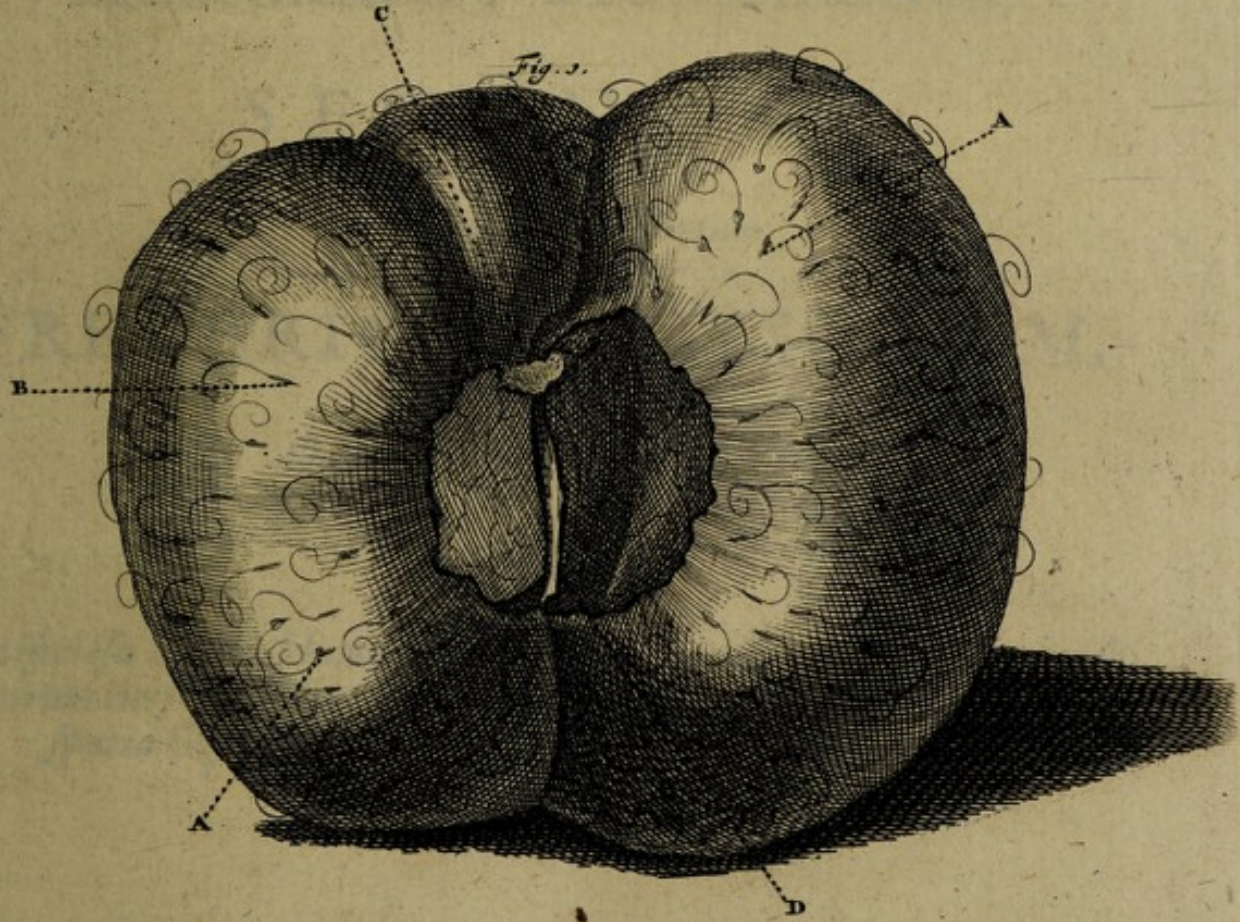
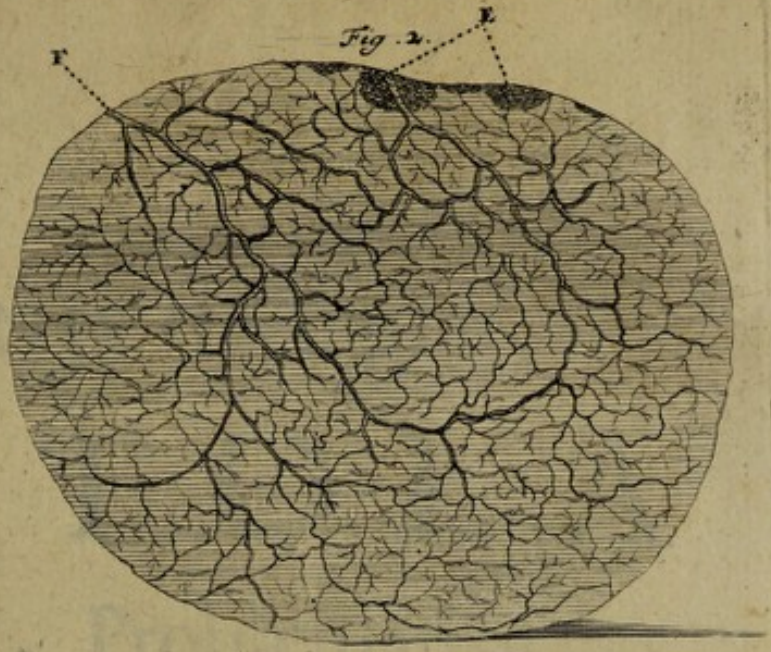
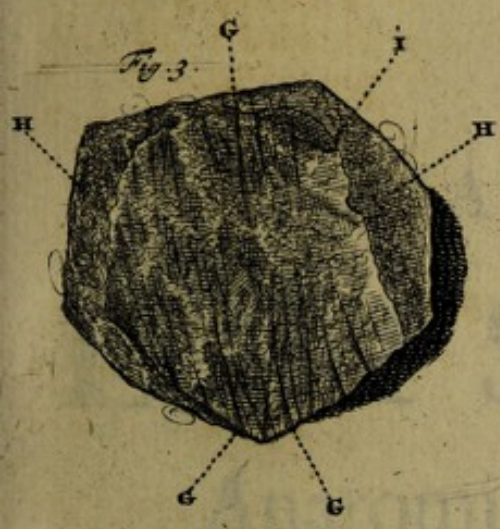
Agmen processuum papillarum cuti inhaerentium, Microscopio detectum.

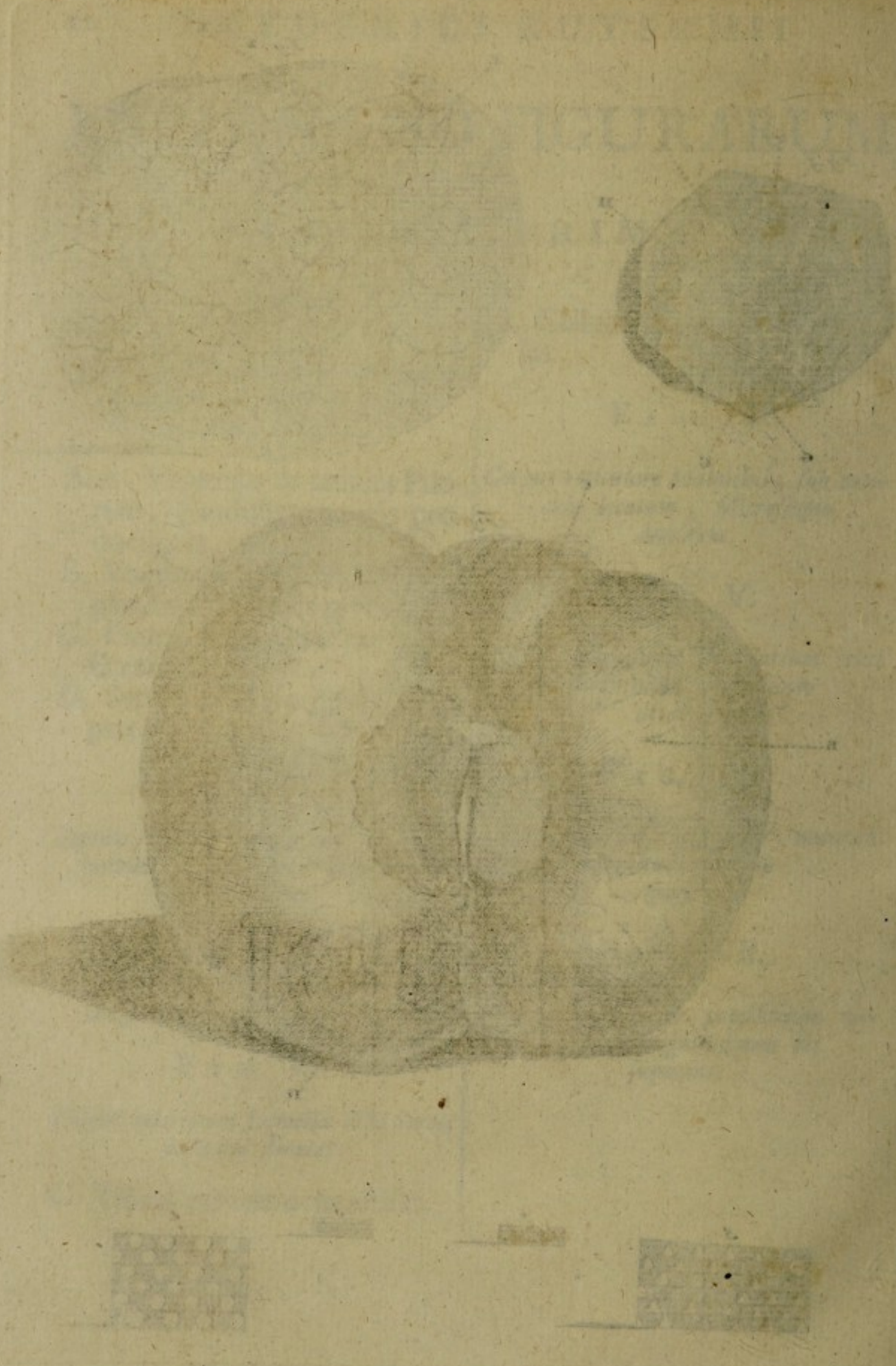
FIG. VI.

Dictum Corpus reticulare naturali magnitudine duplo majus.

FIG. VII.

Agmen processuum papillarum naturalem magnitudinem bis superans.

JOHANNIS GAUBII
EPISTOLA

Anatomica, Problematica

SECUNDA,

Ad virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. D. Anatomiae ac Botanices Professore.

D E

Artificiosa Scroti Humani induratione, ejusque Vasorum sanguiferorum cursu ac copia; ut & de Arteriis per costarum periostium, spatia Costarum intercartilaginea, Pericardium, &c. disseminatis.

JOHANNIS GAUBII

EPISTOLAE

Anatomicae, Problematice

SECUNDA

Ad virum Christianum

FREDERICUM RUYSCHIIUM

M. D. Anatomiae ac Botanicae Professor

D E

Artificiose & recte Thaumasi iudicatum, quod per Johannem Ruyshium
seorsum in hunc locum expressit, et de huiusmodi per se huiusmodi
Epistolae Christiani Ruyshii, et de huiusmodi, et
affinitate.

NOBILISSIME, CLARISSIME,

Nec non

DOCTISSIME VIR.

Anta Tua erga me est benevolentia & humanitas, ut, unde potius exordiar, Tibique grates quas debeo, referam, idoneis mihi verbis destitutus videar.

Jucundius certè nihil contingere mihi potuit, quàm, quod sepositis innumeris & gravioribus, imò absolutè necessariis Tuis negotiis, tam placidâ benignâque fronte priores meas inspicere dignatus fueris literas. Est revera, cur gratissimo semper agnoscam animo. Inexpectato quoque tam perspicuam dilucidamque, Tibi aliquot ante dies exhibitarum Anatomices nonnullarum quæstionum, mihi non solum dedisti explanationem, verùm etiam figuras addere non recusasti, adeòque quidem accuratas, ut nullus, quisquis sit, nisi parùm prospiciant oculi mei, in illis hæere, vel objectionem aliquam formare possit.

Quapropter etiam sequentia hæc Tibi proponere non erubesco, nullus dubitans, quin pro Tua in naturam versa consuetudine & benevolentia, benigno quoque vultu illa sis excepturus.

In præcedenti epistola clarè nobis tradidisti methodum, ut & viam præparandi Scrotum humanum, quo pacto scilicet conspiciendæ sese nobis exhibent Scroti Glandulæ, Septum, ut & ejusdem Pilorum Vaginulæ; cui, si addere quoque dignareris Scroti præparationem, cujus ope vasa sanguiflua in conspectum prodeunt, idque absque Scroti læsione, aut dilaceratione, nos, Clarissime Vir, perpetuò devinctos haberes. Ejusmodi Scrotum humanum corpori adhuc annexum & in Mumiam conversum nuper in privato Collegio Discipulis Tuis ostendisti, non sine omnium admiratione. Scrotum illud non inflatum, attamen induratum mihi videbatur; in eo præterea rugas naturales, ut & Lineam longitudina-

lem, quibus præditum alias est Scrotum hominis, rectâ nimirum valetudine fruentis, non solummodo oblitterasti, ut vasorum cursus distinctius lustraretur, verum etiam nullas contraxit rugas præternaturales. Quod ad colorem naturalem, non multum ille mutatus, sed ex albo rubroque adhuc mixtus erat, Scroti instar hominis cujusdam perfectioris sanitatis, & quod admiratione præ cæteris certè dignum est, remotis simul cum lineâ, ut dixi, longitudinali, artificio rugis naturalibus, omnia vasa sanguifera, ne minimis quidem exceptis, facillimè conspici poterant, situm naturalem occupantia. Copiam porrò nobis dedisti videndi Trunculorum majorum, id est, ramusculorum vasorum sanguiducorum exortum, & quo ritu illi in Scroti superficie disseminantur, quod nequaquam, meo quidem judicio fieri potest in Scroto, vulgari methodo dissecto, ac in planum extenso; ea propter non miror, quòd nullus hæcenus Anatomicorum horum vasorum distributionem perfectè descripserit, multò minus in tabulis delineaverit.

Ingenuè quoque fateor, Clarissime Vir, demonstrationem de Costarum Periostio, ut & de Membrana Pleura videndi, me diu desiderio flagrasse. Anceps enim hæsi, *Utrum Membranae Pleurae pars exterior; seu Lamella costas respiciens, Periostii esset loco, an verò Costæ peculiari gauderent membrana immediatè costas internè amiciente.*

Quum Clarissimum Spigelium evolverem, mihi innuere videbatur, Pleuram Membranam costis inservire pro dicto Periostio: Cap. enim tertio Corp: hum: fabr: Lib. ix. hisce utitur verbis; *Non ineptè costalem Tunicam dixeris, (loquitur de Membrana πλεῦρα) si Græcam exprimere velis appellationem. Est enim Membrana cùm universam Thoracis cavitatem, tum imprimis costas obcingens, si mihi Clarissimum Vesalium, ut & Anatomicum Eximium Bartholinum legere non commendasses, in errorem facilè incidissem; Horum enim prior Cap. 2. Fol. 711. hæc tradit; Cæterum præter hanc Membranam Costas Thoracemve succingentem, singulis costis alia particularis obtigit, quam alteram succingentem Costas Membranam Græcos vocasse reor, &c.*

Posterior idem asserit, Cap. iv. Lib. 2. *Interim & Costæ suam habent Periostium: Tertia Pleura Tunica nonnullis, aliis Circumossalis.*

Quibus verbis dicti Auctores mihi contrarium illius quod ex Spigelii Anatomia conceperam, innuere videbantur. Ex ultima Tua demonstratione ἀντίπαις nobis patuit: *Costas præter Membranam Pleu.*

Pleuram peculiari gaudere Perioftio: Neque hoc folùm, verùm etiam oftendifti, quo pacto Vafa fanguinea per illud Perioftium fint difperfa, & per Pleuram porrò curfum continent; quod in nullis Anatomicorum Tabulis hætenus videre licuit.

Magna quoque admiratione conſpeximus, *Vaſorum Intercoſtaliũ trunculos non per Membranam Pleuram, neque ejus duplicaturam, verùm ſub iis decurrere, eosque immediatè à Perioftio inveſtiri non minus, ac Coſtas, quod nunquam ab aliis notatum vidi: quotquot pervolvi Auctores, uno omnes ore aſſerunt, Vafa fanguinea hæc inter dictam duplicaturam diſpergi: Nobis autem, plurimos ramuſculos, è trunculis Intercoſtalibus oriundos, oftendifti, præſertim per Lamellam Coſtas reſpicientem, ut & paucos per Lamellam interiorem Pulmonem ſpectantem, nequaquam trunculi autem inter duas hæſce Lamellas locantur.*

In cadaveribus Tuis, elapſo ab hinc biennio, conſervatis, obſervavi porrò ſupradictos Intercoſtales trunculos *per inferiorem interioremque Coſtarum fulcos decurrentes, longè plures, imò innumeros Muſculis intercoſtalibus ſoboles largiri, quàm mihi imaginari potuerim, aut ullus Auctorum manifeſtaverit; horumque reptatum mirabilem haud ſine admiratione contemplari potui.*

In eodem præterea ſubjecto diſtinctè ſatis Vafa ſanguifera ſpatio coſtarum intercartilaginea perreptantia, & præſertim à Vafis Mammaris internis ortum ducentia, conſpicienda erant: ut ſilentio præteream, quo ritu illa per Offis ſterni perioſtium & Pericardium quoque diſſeinentur.

Miror fanè nullum hætenus Auctorem hæc delineaffe Vafa; ſed quid dico, delineaffe? Plures, ubi de eorum ortu agunt, valdè diſcrepant; & quod plus eſt, Pericardium quoque deſcribentes, de Vafis ne quidem cogitant.

Inter Antiquos Veſalius: de Hum. Corp. Fabr. Cap. viii. Fol. 728. *Hoc (de Pericardio loquitur) nullas ferè Arterias in ſe diſperſas obtinet, neque etiam Venas, niſi perquam tenuiſſimas, ab illis ferè exortas, quæ interſepientibus Membranis tanquam in Omentum digeruntur, &c.*

Andreas Spigelius de hum. Corp. Fab. Cap. v. Fol. 348. Pericardium deſcribens, nullam planè Vaſorum mentionem facit, quæ etiam in Tabulis Profeſſoris Bidloi non video.

Andreas Laurentius de Pericardii Vafis hæc refert Cap. ix. fol. 347. *Venas habet communes à Phrenicis & Peculiarem à ramo Subcla-*

Subclavio, quam Capsularem vocant: omninò de Arteriis tacet.

Clarissimus de Marchette, Pag. 113. inquit, *Arterias Pericardium habere ab Arteriis Mediastinis, & propter exiguitatem vix observabiles.*

Doctissimus Blasius in sua Anat. Cap. 2. Fol. 124. sequentia de Pericardii Vasis tradit: *Vasa habet, inquit, omnis generis, Mediastina dicta, Venas à Cava, Arterias ab Aorta.*

Insuper Veslingius in Syntag. suo Anat. Pag. 145. *Pericardium vix conspicuas obtinere Arterias, refert; Cui assentiri videtur Bartholinus Pag. mihi 350. ubi dicit, Pericardium Venas habere parvas, infra à Phrenicis & supra ab Axillari, Arterias autem nullas facile apparentes; Verùm quàm alienum hoc sit à veritate, in antedictis Tuis cadaveribus sæpenumero vidi. In quibus Pericardia facilè apparentibus & innumeris, miroque insuper reptatu decurrentibus scatent Arteriis.*

Exhibuisti nobis præterea in Cadaveribus Tuis, Glandulam Thyrum, in qua clarè ostendisti, quòd scilicet Vasis sanguiferis non solùm gaudeat parte exteriori, sed & interiori, tantàque insuper copiâ, ut ubique summâ rubedine perfusa esset hæc Glandula.

Ita ut nemo certè contendere audeat, quin in Cadaveribus arte Tuâ præparatis non distinctiùs quàm olim, tam Vasa sanguifera, quàm alia innumera conspici possint.

Proinde, Clarissime Vir, nisi iterata mea petitione nimis molestus Tibi essem, omnibus hoc studium colentibus non inutile fore reor, ut aliquantum temporis ab aliis Tuis occupationibus animum abstraheres, & veram perspicuamque dictorum Vasculorum distributionem per figuras, publici juris faceres; Ea certè ratione omnibus facem accendes. Vale Clarissime Vir, & mihi meisque conatibus favere perge.

Nobilitati Tuæ

Dabam Amstelædami
iv. Nonis Septemb.
M. D. C. XCV.

Addictissimus & Observantissimus

JOH. GAUBIUS.

FRE-

FREDERICI RUYSCHII

RESPONSIO

Ad Eruditum

D^{num}. JOHANNEM GAUBIUM,*Philomedicum, de Epistola Anatomica, Problematica II.*

Responſionem meam, Vir Ornatiffime, tibi haud ingratham fuiſſe ex ultimis litteris iv. Non. Sept. ad me datis, percepi, in quibus alia denuò & longè à præcedentibus diverſa video propoſita; & primò affectare mihi videris, ut Tibi communicare velim alteram Scroti præparationem, quâ Scrotum lapidis inſtar induratur. Id, Or. Vir, perficitur artificiò quòdam tam ſingulari, ut in eo ultra triginta & quatuor annos deſudaverim. Nil enim adeò difficile puto, quam partes corporis humani, & præfertim Scrotum, deletis naturalibus rugis, ut & Lineâ ſecundum Scroti longitudinem protractâ, ita præparare, & ſervatò colore, & amplitudine naturali, ſine rugis præternaturalibus, lapidis inſtar, eò modò indurare, ut Vaſorum reptatus longè diſtinctius appareat, quàm in corpore vivo, aut jam demùm deſuncto; Proinde facile, ut ſpero, connivebit Dominus, quòd voto tuo reſpondere, Scrotique præparationem ſupra citatam publicè notam facere nondum induci poſſim, neque, ut mihi perſuadeo, id à me exigas, cum mecum perpendas, quàm multi dentur, qui inſtar Corniculæ Æſopicæ alienis ſuperbire gaudeant plumis: Accuratam autem delineationem arteriarum anterioris partis Scroti Tibi denegare nequeo, quam Tabulæ ſecundæ Figura ſecunda repræſentat.

Hiſce tranſactis, progredior ad ſecundam Tuam petitionem, nimirum ad delineationem Vaſorum per coſtarum Perioſtium, ut & Pleuram diſſeminatorum; equidem benè mones, à nemine hæcenus id fuiſſe factum, quatenus in cadaveribus noſtris, ultra biennium conſervatis, necdum induratis, illa ſeſe videnda exhibent: diffi-

C

cilli-

cillimum foret omnia vasa sanguifera per integram Membranam Pleuram, ut & perioftia, per totum thoracem per icones illustrare, quam ob causam particulam aliquam sufficere posse, reor, in qua abunde satis omnia vasa, mirè repentia, videre est.

Integram Membranam Pleuram, ut & eam, quæ omnes costas immediatè obvelat, in duas lamellas separare, vix ac ne vix quidem possibile est; ita scilicet, ut in conspectum producantur omnia Vasa sanguiflua, sine quo cursus per interiorem lamellam, costas respicientem; non satis distinctè apparent: Quod si autem cadavera hæc nostra, ultra biennium conservata, indurata, & in Mumiam conversa essent, accuratius id fieri posset. Proinde, Orn: Vir, si harum membranarum particula aliqua arteriis instructa sufficere potest, sicuti in privato Collegio Anatomico hisce diebus ostendi, Tabulæ secundæ figura prima eam exhibet.

Venas non addo, quod, quum Arteriarum sint comites, eundem observant in hisce partibus cursum, & sic minus in figura obscuratur reptatus arteriarum.

Quoad trunculos Vasorum intercostalium, neququam illos membranæ Pleuræ, ejusve duplicaturæ, sed costarum perioftio inhærere, non solum nuper indigitavi, verùm etiam dictos jam trunculos à musculorum intercostalium tendinibus muniri ac investiri, demonstravi.

Quo situ trunculi à vasis mammariis internis oriundi per spatia costarum intercartilaginea decurrant, & qualis eorum sit distributio non solum per musculos, spatia Costarum intercartilaginea occupantes, verùm etiam per membranam, Ossis sterni utramque superficiem, præsertim interiorem investientem, distinctissimè privatim exhibui in subjecto quodam, in Mumiam converso. In eo conspiciebantur Arteriæ Mammariæ internæ inordinata ramificatione trunculos largiri marginibus cartilaginum Costarum, Variis enim in locis dictas arterias Mammarias non solum trunculis suis irrigare demonstrabam inferiorem Limbum cartilaginum Costarum, verùm etiam superiorem, secus ac in spatiis interosseis, ubi rarissimè, si unquam, binis trunculis singularem Costam infra supraque ditari, observavi: In aliis autem objectis demonstravi quoque dictos trunculos intercartilagineos per solum marginem superiorem, in aliis locis, per inferiorem disseminari.

Hinc patet post vulnera in parte Thoracis anteriore inflicta, illiusque cavum penetrantia, sanguinem copiosum, non minus posse promanare ex tali vulnere, quatenus pertingit ad Limbum superiorem,

rem, quàm inferiorem, secus ac in spatiis interosseis; quandoquidem vasorum Trunculi, sicuti dixi, per utrumque Limbum cartilagineum inordinato cursu sæpè distribuuntur. Authores in conficienda Paracentesi cultellum altera parte obtusum cautè commendant, quò minus in illa operatione vasa intercostalia Limbum inferiorem obsidentia, lædantur, & quia in Anatomicorum scriptis nullæ visuntur figuræ, verum reptatum vasorum sanguineorum per spatia costarum intercartilaginea illustrantes, nec satis exactè quoque Auctores, quem habeant situm, indigitarint, plures sibi imaginantur, vasa, spatia Costarum intercartilaginea prospicientia, pari passu ac modo per solum marginem inferiorem decurrere, quod tamen à veritate alienum esse, Tab. secundæ, Fig. tertia designat.

Tertiam quod attinet propositionem, Rectè in ea mones, Ornatissime Vir, arterias per pericardium distributas non tantummodo à nemine hætenus delineatas, verum etiam à variis neglectas, aut rudiori tantum Minerva descriptas, neutiquam verò depictas fuisse; id quod nequaquam mirari subit, quandoquidem sub vulgari cultro Anatomico rarè aut nunquam apparent. In cadaveribus nostris ultra biennium conservatis tam distinctè eas in Collegio privato indigitavi hisce diebus, ut nihil manifestius in toto corpore demonstrari possit.

Petitioni itaque Tuæ, & in commodum denique Studiosæ juventutis ipsemet eas delineavi. Vide Tab. 2. Fig. 4. in qua arteriæ pericardiæ adeò numerosæ per Pericardium disseminantur, ut perpaucæ, si ullæ, partes membranosæ reperiantur, copiosioribus arteriis instructæ, & quod monendum; dictæ arteriæ per pericardium distributæ, multò sunt numerosiores, atque in subtiliores ramusculos divisæ, quam dictâ figurâ exprimere potui; Arteriæ hæc a quibus locis ortum sæpißimè ducunt, quemadmodum subsequenter literis repræsentatur in Fig. iv. ubi A. A. arterias Pericardio-Diaphragmaticas designat, à me sic appellatas, quandoquidem illæ non solum Pericardio, verum etiam Diaphragmati communes sunt: Hæc arteriæ in utroque latere Pericardio annexæ, varios ramulos illi largiuntur, & sic ulterius distribuuntur per Diaphragma. Quo ad exortum, in eo mihi ipsi haud possum satisfacere, cogor itaque hoc differre, donec clarius illud mihi constiterit.

B. B. Ramos arteriosos, à Diaphragmaticis arteriis oriundos; sursumque delatos, ac per pericardium excurrentes, denotant.

C. Surculum proponit descendente, & prodiente à sublimiore parte arteriæ mammariæ internæ, qui variis in locis unitur sur-

culis Pericardio-diaphragmaticis, ut & iis, qui ortum ducunt ex arteria diaphragmatica, oriturque illa à superiore parte arteriæ mammariæ internæ.

D. Conspiciendos exhibet abscissos trunculos à Mediastina arteria productos, quorum ramusculi cum prædictis, variis in locis quoque copulantur.

Notandum interim, quod in omni quidem subjecto Pericardium tot Arteriis sit ditatum, verùm in alio plures emergunt ab hoc, in alio plures ab illo arteriæ trunculo.

Notatum insuper hîc volo, me venas non addidisse, quò arteriarum cursus distinctius possit conspici, aliàs enim inter utriusque tam venarum, quàm Arteriarum plexum facilè confusa delineatio oriretur.

In quarta denique propositione, Ornatissime Vir, à me exigis delineationem vasorum per Glandulam Thymum disseminatorum; temporis autem penuria hac vice Tuæ petitioni hac in re satisfacere, mihi non permittit, ideóque excusatum habeas peto

Tuum

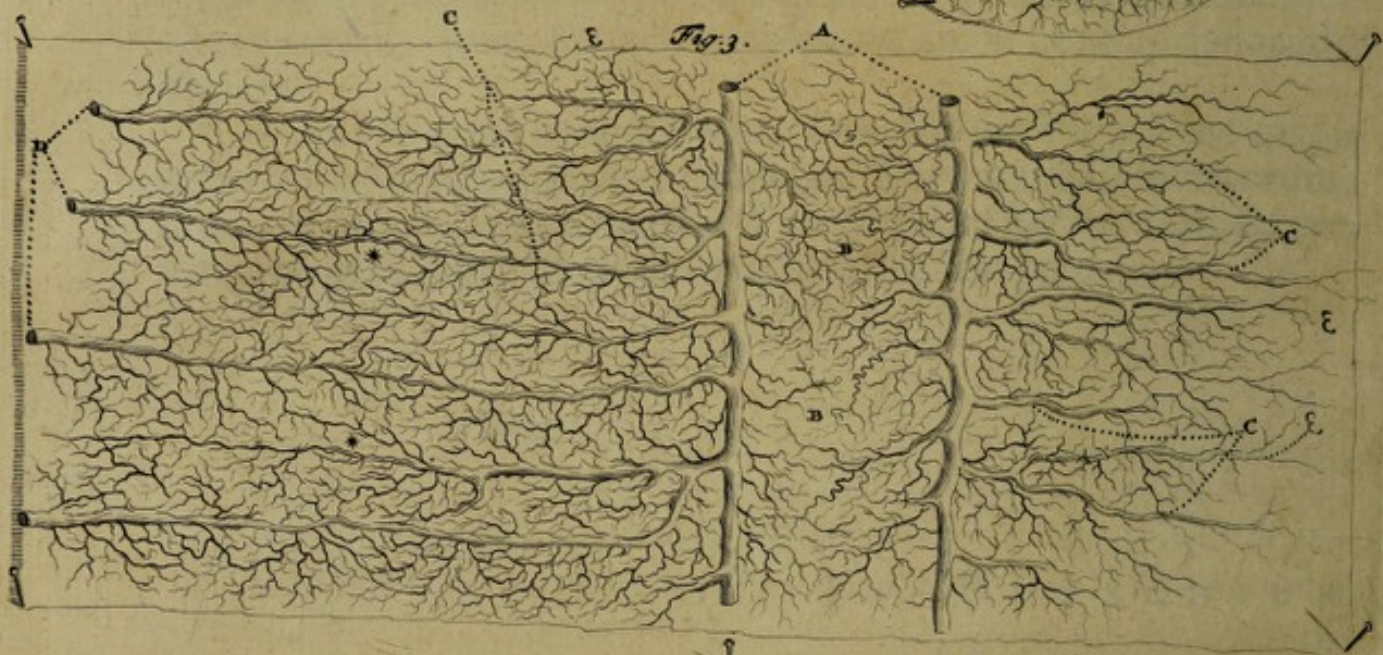
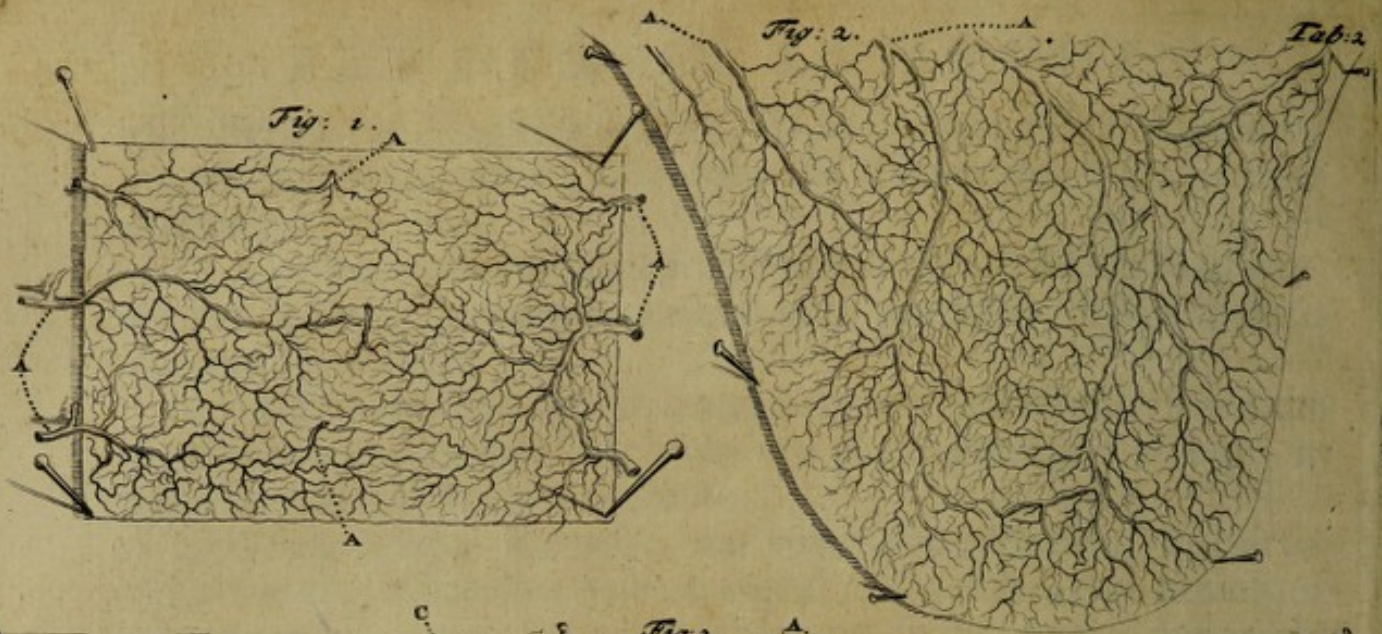
F R. R U Y S C H I U M.

Amstelodami iv. Nonis
Novemb.
M DC XCV.

EX-

EXPLANATIO FIGURARUM

TABULÆ SECUNDÆ.

FIG. I.

Repræsentat portionem membranæ pleuræ, arteriis innumeris instructam, & aciculis in planum extensam.

A.A.A.A. Ramuli arteriosi ex arteriis intercostalibus oriundi, quorum extremitates miro reptatu per lamellam Pleuræ, costas respicientem, ut & per periostium costarum, exspatiantur.

FIG. II.

Exhibet distributionem arteriarum per Scroti humani partem anteriorem & ut earum cursus distinctius conspectui nostro sese offerat, ablata sunt omnia illa, quæ visum obnubilare possunt, & sic aciculis extensa hæc pars offertur.

A.A. Arteriæ per Scroti partem anteriorem dispersæ, variisque in locis sibi invicem copulatæ; Harum origo est ex arteriis Hypogastricis, Pudendis, & aliis adfitis.

FIG. III.

Conspiciendas exhibet portiones arteriarum mammariarum internarum, cum suis ramificationibus, idque è corpore pueri.

A.A. Portiones arteriarum mammariarum internarum.

B.B. Membranæ Pleuræ, ut & Periostii arteriolæ, posteriorem ossis sterni partem obidentes,

C.C. Dictarum arteriarum rami per spatia Costarum intercartilaginea dispersi.

D.D. Arteriarum intercostalium portiones abscissæ.

* Earum inosculationes cum iis quæ per spatia costarum intercartilaginea reptant.

E.E. Rami arteriosi, sanguinem non solum per Limbum inferiorem, verum etiam per superiorem derivantes.

FIG. IV.

Complectitur partem Pericardii anteriorem, in planum aciculorum ope, expansam.

A.A. Arteriæ Pericardio-diaphragmaticæ.

B.B. Rami arteriosi ex arteriis diaphragmaticis orti.

C. Surculus arteriosus à parte superiore arteriæ mammariæ internæ prodiens.

D.D. Rami arteriosi à Mediastina arteria producti, præter hosce ramos, ditatur quoque arteriis pericardium, partem posteriorem perreptantibus, ex intercostalibus oriundis, quos hic repræsentare haud potuimus, parte scilicet anteriore pericardii hic tantum oblatâ.

E.E. Rami arteriosi pericardio-diaphragmatici per diaphragma disseminati.

JOHANNIS GAUBII

E P I S T O L A

Anatomica, Problematica

T E R T I A,

Ad virum Clarissimum

F R E D E R I C U M R U Y S C H I U M.

M. Doct. Anatomiae, ac Botanices Professore;

De Arteriis per Cordis substantiam, ejusque Auriculas dispersis, ut & de egressu Arteriæ Aortæ è Cordis Thalamo sinistro.

Clarissime, nec non Doctissime

V I R.

I unquam verum Senecæ illud effatum; *multum quidem egerunt, qui ante nos fuerunt, sed multum adhuc restat operis, restabitque multum.* Nusquam certè manifestum id magis quàm in studio Anatomico.

Quàm latè sese extendat, nulli rectè notum esse potest, quàm qui ipse in illo versatur, operâque sedulâ manus applicat operi; cum primis autem Tibi, Clarissime vir, in Anatomicis adeò desudanti, qui diurnâ nocturnaue manu versare soles Anatomem, nec minutissimam corporis humani particulam intactam relinquis, quo minus accuratè adeo ante oculos omnia ponas, ut plures Anatomici parcè admodum & molli levique brachio de variis corporis humani partibus egisse videantur: Nunquam enim à Te discedo, quin aliquid novi ex demonstratione Tuâ viderim, doctiorque abierim, de quo cæterorum Anatomicorum per plures, vel adhuc inter sese dimicant, vel omninò tacent.

Firmiter mihi hætenus persuasus fui, Cordis Auriculas pabulum haurire & nutriri à majorum vasorum sanguine, in illas copiosissimè irruente: Quotquot etiam hac de materia evolvi Authores, eisdem subscribere videntur sententiæ: Quandoquidem eorum nullus de

de peculiaribus Arteriis per Auriculas dispersis, scripserit: Cùm autem in privata nuper à Te habita demonstratione non exiguum modò aliquod vasculum, sed vasa sanguiflua permulta, & frequenti ramulorum serie, per eas diffusa, arborisque furculos egregiè repræsentantia, nobis demonstrares, haud parùm demiratus fui: ea propter hisce visis, denuò ad Authorum scripta me conferre consultum duxi, eà scilicet fretus ratione, num in iis forsan adhuc aliquid detegere possem, quo dubitationis meæ nodus dissolveretur; nam in Authoribus evolvendis, vel attentè satis ad ea non advertisse, vel ab illorum sensu & sententia in totum me aberrasse, opinabar; verùm post assiduam tandem longamque satis investigationem, & oleum & operam me perdidisse, deprehendi, cùm nullus, quos legi Authorum, quod sciam, hac de re verbum attigerit.

Est & alia adhuc difficultas, Clar: Vir, quæ hætenus in suspenso tenebat animum, nec à cujus partibus stare deberet, satis sciebat, quam mihi demonstratione Tuæ in Cadaveribus ultra bienium nitidissimè conservatis, egregiè discussisti. Ostendebas enim Arteriæ Magnæ Truncum è sinistro Cordis thalamo profilientem, & antequam Arteriæ Magnæ Descendentis nomen adsciscat, varios emittentem ramos, nequaquam autem ita constitutum, uti plurimorum authorum figuræ docent; verùm clarè demonstrabas, quo pacto ille ascendens Truncus, post trium, quatuorve digitorum transversorum ascensum, semicirculum quasi efficiens, descendat, nomenque ascendentis deponens, sese ad inferiora corporis humani membra effundat; Rectè ideò, quòd si bifurcatio aliqua inter Truncum Aortæ ascendentem & descendentem inveniatur, contra naturæ leges esse, monebas. Proinde hac in re Antiquos & plurimos quoque Recentiores, figuris suis crasse hallucinatos esse manifeste satis patet. Clarissimorum Virorum, Vesalii, Casserii, Bartholini & Laurentii figuræ hac in materia mihi nullo modo satisfacere possunt: siquidem omnino à recta delineationis via discessisse, mihi videntur: Nec magis mihi quoque arridet illa delineatio, quam in Tabula vigesima tertia Professoris Bidloi deprehendo, in qua Aortæ Trunci cum ramis subclaviis crucem quasi referunt: Tale quid neque in præparatis Tuis, neque ullis in cadaveribus, me præsentem, à te dissectis, me umquam vidisse fateor; in nonnullis autem bestiis tale quid reperiri posse, haud inficias eo.

Lubens insuper fateor, in nullis Authorum figuris tam veram
per-

perfectamque, Arteriarum per Cordis substantiam distributarum delineationem me antehac unquam vidisse, quàm in Cadaveribus Tuis, tribus circiter abhinc septimanis, ut & in Cordibus humanis à plurimis jam annis Balsamo induratis, quæ, quod certè admiratione dignum, præter colorem naturalem, pulchrè indurata, nullas ferè exhibebant rugas, Pulmonisque haud destituta, naturalem tamen conservarant situm, secus ac in variorum Authorum Tabulis, quorum figuræ Corda, secundum longitudinem corporis posita, exhibent; Tua verò planè obliquam sedem, mucrone nimirum in lævam vergente, retinuerunt, undè rectè addebas, cordis pulsationem non in pectoris medio, sed circa sinistram thoracis partem sentiri.

Non inconcinnum proindè, Cl. Vir. imò utilissimum & omninò necessarium fore existimo, si datà occasione, non modò antedictorum cordis Auricularum vasorum, verùm etiam ipsius Cordis, ut & Arteriæ Magnæ, illiusque divisionis, distinctam per figuras excudi curares delineationem, hac enim methodo, studio Anatomico incumbentes, ad perfectam cognitionem pervenire poterunt; Nec dubitare ausim, Vir Clariss: quin petitionem tam justam à Te flagitanti non sis recusaturus, quandoquidem certus sum, Te eruditionem potius promovere, ac in aliis fovere, quàm in Te metipso admirari velle. Vale Vir Clarissime, & me, ut soles, ama.

T. T.

Dab. Amstelædami,
iv. Non. Decemb.
M. D. C. XCV.

JOH. GAUBIUS.

FREDERICI RUYSCHII

R E S P O N S I O.

Ad Eruditum

D^{num}. JOHANNEM GAUBIUM,

*Philomedicum, ad Epistolam ejus Anatomicam,
Problematicam Tertiam.*

FREDERIC RYSCHE

R. F. S. P. O. N. S. A. O.

Ad. Rindum

D. JOHANNES GAULDAM

Pharmacopoeia, et Tabulae cum Annotationibus
Pharmacopoeia Germanica

Ornatissime Vir.

N ultimis & tertiis ad me datis litteris, video, quòd ultra merita laudibus me exornare coneris, id imposterum parcius, ut fiat, etiam atque etiam rogo: non enim ignoras, uti rectè mones, nihil mihi magis curæ cordique esse, quàm eruditionem promovere, ac in iis, qui digni habentur, fovere potius, quàm in me illam admirari, aut tantis, auribus certè mihi ingratissimis, evehi velim laudibus.

Interim Cordis Auriculas à me nuper in collegio privato demonstratas, ad incudem hìc à Te revocari, percipio; quæ ne genio suo vitali & pabulo fraudentur, peculiaribus arteriis opus habent, ut sanguis arteriosus requisita ad nutritionem quantitate ad illas prolaberetur.

Rectè judicas, tale quid à nemine hætenus Anatomicorum fuisse demonstratum; immò mirandum est quòd hæc arterias adeò magnas & satis apparentes haud viderit Professor Bidlous, qui publicè gloriatur, se hujus nostræ inventionis, præparandi & conservandi cadavera, gnarum non solummodò, verùm etiam jam ante me eam possedisse: Mirari certè subit, quòd figuras illarum arteriarum, quæ hoc nostro artificio facilè sese videndas exhibent, non viderit, neque Tabulis suis inseri jusserit. Jure merito mihi filioque artificii hujus inventionem attribuo, & si illi ante me innotuit, cur publicè, sicut ego feci, illud æstare, & quidem diebus canicularibus, non demonstravit? Ad artificio hoc requiritur, non solum, ut omnia totius corporis vasa sanguiflua, & præsertim arteriosa, nullis, & nequidem illis, quæ per tunicam Officula Auditus investientem sparguntur exceptis, sanguine justa quantitate infarcta, exhibeantur; sed etiam ut ita rigida sint, quòd corpore humano eximi possint cum suis ramusculis; Non semel vobis exhibui in collegio privato vasa sanguifera per Lienem, Pulmonem, Hepar, & alias partes distributa, adeò rigida, rubroque colore perfusa, ut non solum rami, verùm etiam ramorum ramusculi minutissimi, glandulosa substantia exuti & exsiccati, conspici potuerint, suntque dicti ramusculi adeò subtiles, ut nunquam tale quid viderim, vel ab aliis audiverim.

Secundo, requiritur in hoc artificio, ut cadavera temporis suc-

cessu saturatiorem rubedinem præ se ferant, Hoc palam est in cadaveribus nostris præteritò annò à me publicè demonstratis, quorum alterum absque pigmento, penicillo, fucove nunc factum est multò venustius ac rubicundiore colore perfusum, ac olim.

Tertiò, postulatur in eo artificio, ut ejus ope in cadaveribus ita præparatis, & post biennium conservatis, variæ quoque particulæ, immò minutissimæ conspiciantur, quæ aliàs neque in vivo, neque in corpore jamjam denato, videri possunt.

Quartò, à contractione rugarum præternaturalium immunia esse debent cadavera, arte eâ præparata, & conservata.

Quintò, qui gnarus est dicti artificii, noverit etiam Lymphæductus manifestare, idque aliquot post mortem annos, sicuti in collegio privato eos indigitare soleo: & quod magis mirandum, dicti Lymphæ ductus, Lymphâ griseâ turgidi, colorem ultra biennium conservarunt, nec est cur dubitem quin per seculum eundem colorem retenturi sint, modò cadavera, ut soleo, conserventur.

Sexto, cui notum est hoc nostrum artificio, illi quoque aperitur fenestra manifestandi arteriarum extrema quòd scilicet ea in omnibus corporis partibus haud sint ejusdem constitutionis, neque ubique in corpus reticulare faceffant; & quòd per consequens in sanguinis transitu ex arteriis in venas diversitas quædam exurgat, pro ut illa in hac vel illa parte peragitur.

Septimò, ignarus quoque non erit, quid sint Glandulæ conglobatæ, easque neutiquam tales esse nexus, quales dicuntur à Neotericis.

Octavo, noverit quoque, aut saltem facilè perveniet ad notitiam, quòd nonnullarum arteriarum extremitates fricatione in simplici aqua sint dissolubiles, recenter quamvis è corpore exemptæ, hæc cum contentis si quis pro parenchymate Antiquorum habere velit, non repugno.

Nono, ope hujus inventi manifestavi quoque discipulis meis, liquorem, ad humectandos oculos destinatum, & in tenuissimis Palpebrarum vasculis contentum, ita posse condensari & præcipitari, ut post mortem distinctissimè in conspectum producat.

Ejusmodi Cadaveribus Juvenum, ultra biennium conservatis, si ejus Musæum instructum atque ornatum habet, quare hæcenus non exposuit demonstranda, ut ego feci præteritis diebus canicularibus?

Artificium hoc nostrum in tenebris hæcenus latuisse luce meridianâ

dianâ clarius constat, illudque confirmant variorum Anatomicorum figuræ, quæ parcè & frugaliter variis in librorum locis exhibitæ, conspiciuntur.

Si Deus T. Opt. Max. vitam, valetudinem, ac otium mihi dignabitur largiri, hujus artificii ope plura, Anatomicis hætenus incognita, me in lucem prolaturum spero. Sed ut ad viam, unde digressus sum, redeam: Arteriis Cordis substantiam pervagantibus Coronariarum nomen imposuerunt Authores, idque meritò, quandoquidem trunculis suis ex Aortæ radice, supra valvas semilunares oriundæ, Cordis basin ambiunt; nemo autem hætenus numerosam earum prolem, divaricationes, ut distinctè sese videntas exhibeant, perfectè delineavit (vide Tab. tertiæ fig. 1.) multò minus arterias, per Cordis Auriculas innumeris ramulis superbientes; Hæ autem ab Arteria Coronaria in utroque latere prodeuntes, per Cordis Auriculas quaquaversum disseminantur, dicunturque à me Cordis Arteriæ Auriculares, quarum usus est sanguinis arteriosi debitam quantitatem auriculis largiri ad nutritionem & calefactionem.

Supradictæ Arteriæ Coronariæ per cordis substantiam disseminatæ non solùm Cordi, ut & ejus auriculis sanguinem impertiunt arteriosum, verùm etiam Tunicis radice Trunci Aortæ, id quod ab aliis quoque nondum vidi observatum, neque delineatum, vid. Tab. 3. fig. 1. Lit. D. quam ut accuratè repræsentarem, haud solùm ipsemet delineavi, verùm etiam auxiliares manus sculptori adhibui, sicuti quoque feci in præcedente Tabula 2. qua Arteriarum ramusculi minutissimi repræsentantur.

Quòad divisionem Aortæ in Truncum ascendentem & descendentem, quemadmodum à Clar. Professore Bidloo in Tab. vigesima tertia repræsentatur, eò pacto me nunquam in corpore humano Aortæ constitutionem vidisse, neque in præparatis meis extare, rectè notasti; multò minus memini, me unquam observasse in corpore humano Arterias Subclavas pari passu & æquali ferè capacitate aut diametro emergere, idque è regione, sicuti in dicti Professoris Bidloi Tabulis repræsentatur: Præterea illud nequiquam convenire, cum figura ab oculatissimo Louwero in lucem prodita, palam est.

Arteriæ Magnæ, seu Aortæ, truncus è sinistro cordis sinu prodiens, sursum quidem vergit, statim verò arcuatus deorsum reflectitur, nomenque mutans, dicitur Truncus Aortæ descendens; in ea incurvatione, Aorta ramos aliquot largitur partibus supra Cor-

fitis, & præfertim Subclavios Carotidesque, & quod notandum, in dextro latere ut plurimum, si non semper, arteria carotis & subclavia sibi invicem aliquantò spatiò ad exortum in unum coalitæ sunt, secus ac in latere sinistro, ubi seorsùm ex Aorta ut plurimum prodeunt, quemadmodum Tabulæ tertiæ figura secunda indigitat.

Ita ut Aorta propriè in duos Truncos à natura haud sit divisa, unus enim idemque est Truncus ascendens & descendens: Siquis tamen hanc Aortam, quatenus ascendit, ascendentem, & quatenus descendit, descendentem nominare velit, non renuam; neuti- quam verò eam in duas partes ità separatam atque divisam offendi in homine, ut altera pars ascendat, altera descendat, quemadmo- dum in figuris variorum authorum repræsentatur; Hisce benè con- sideratis, constabit partes supra Cor sitas, non magis ditatas esse arteriis oriundis è trunco ascendente quàm descendente, nam in- ter ascensum & descensum largitur Aorta, ut dixi, arterias sub- clavias & carotides, vide tabulæ tertiæ fig. 2.

Hisce petitioni Tuæ me satis fecisse reor, & sic finem, ob tem- poris penuriam, imponere cogor; maneo interim Or: Vir toto pectore

Totus Tuus

FREDERICUS RUYSCHIUS.

Dab. Amstelædami;
10. Decemb.
1695.

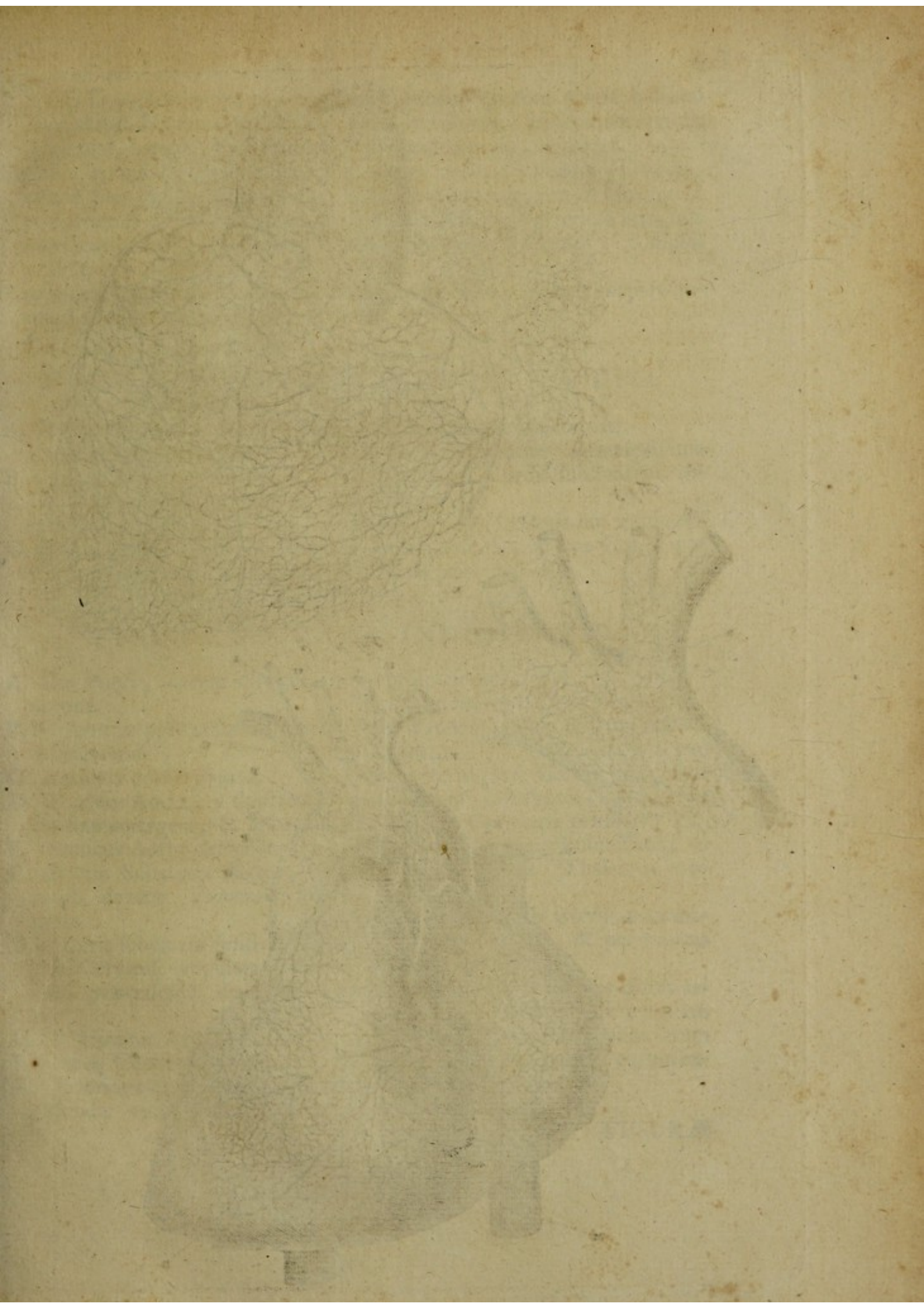

Fig. 1.

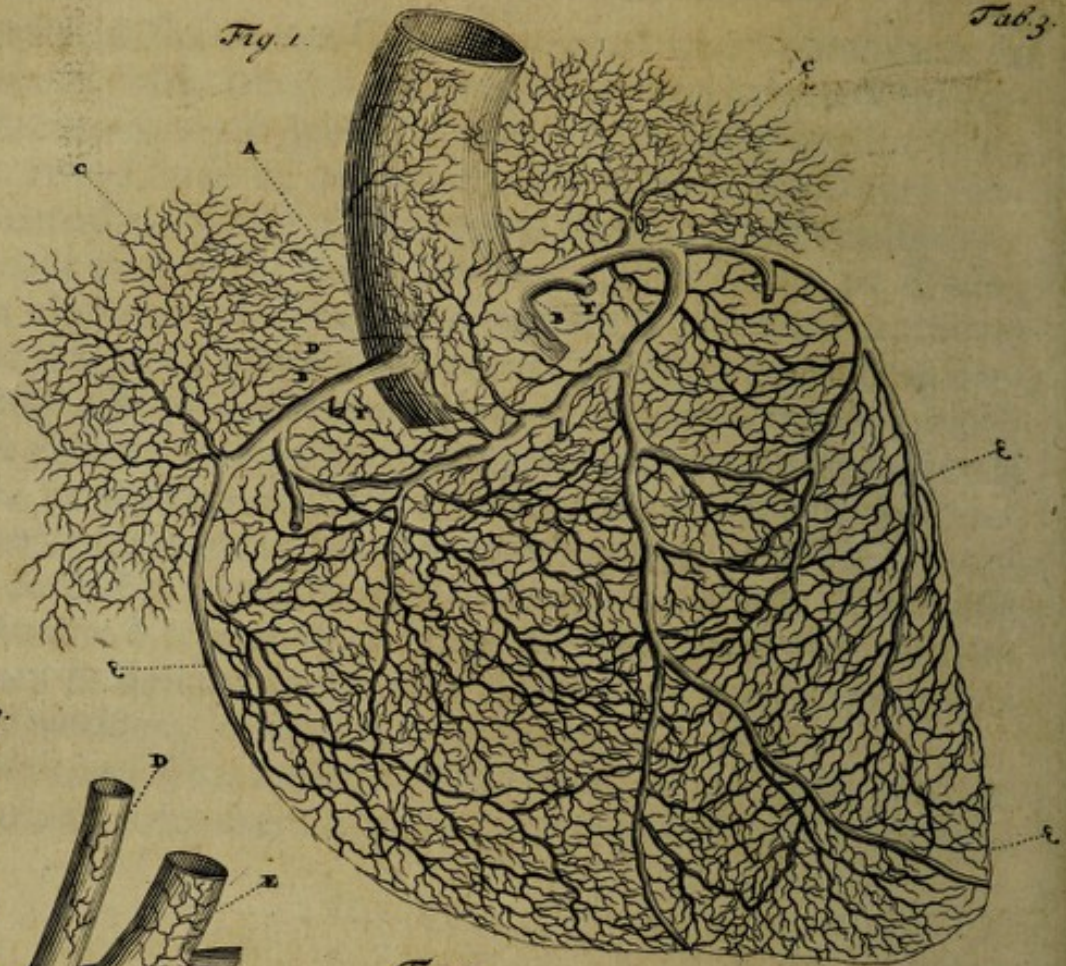

Fig. 3.

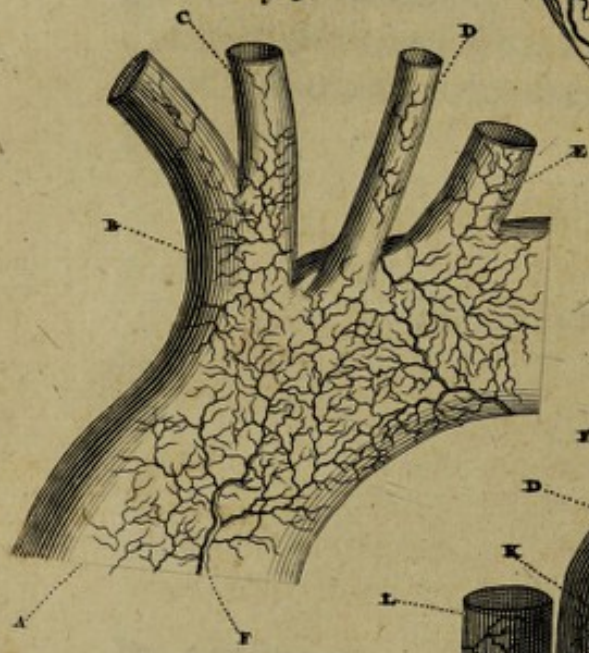
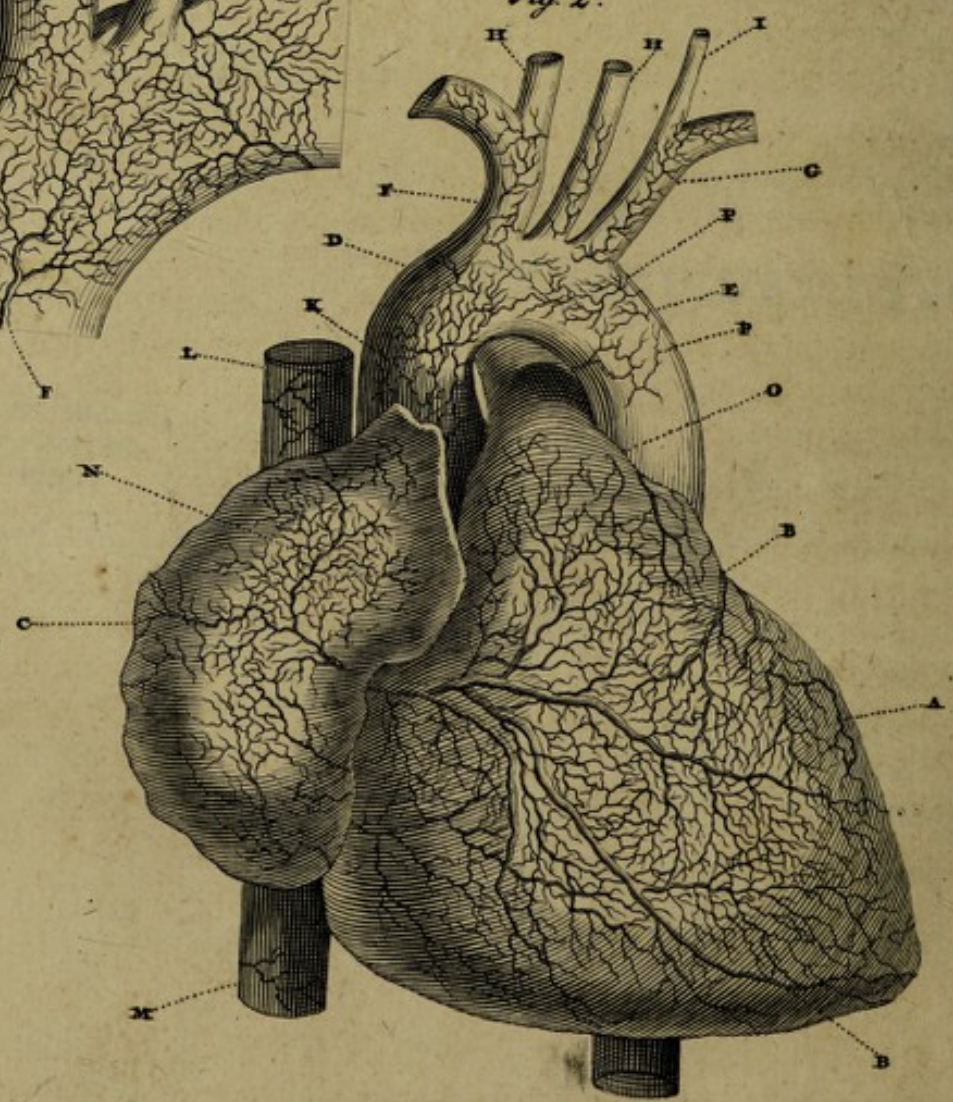

Fig. 2.

TABULA hæc tertia tres exhibet Figuras, quarum prima radicem Aortæ cum suis ramificationibus per Cordis humani substantiam ejusque Auriculas, nec non per Tunicas Aortæ disseminatis, continet. Secunda autem demonstrat Cor Pueri cum annexis vasorum Truncis; estque hæc figura facta ad objectum à biennio denatum & tam nitidè præparatum atque induratum, ut omnia ferè vasa arteriosa cum suis ramificationibus, quæ supra Cordis dorsum exspatiantur, conspici possint. Tertia demum Aortæ Truncum, cum abscissis ramis, idque è corpore hominis adulti, indigitat.

FIGURÆ PRIMÆ EXPLANATIO.

A. Radix Trunci Aortæ, è cujus utroque latere emergunt B.B. Arteriæ Coronariæ. C.C. Arteriæ per Cordis Auriculas excurrentes. D. Ramusculi arteriosi ex Arteria Coronaria oriundi, & per tunicas	radicis Aortæ disseminati. E. E. E. Arteriæ numerosissima prole per Cordis substantiam dispersæ. F.F. Trunci Arteriarum coronariarum abscissi, ac pro Cordis postica parte destinati.

FIGURÆ SECUNDÆ INDIGITATIO.

A. Cor Pueri, decem circiter annorum. B.B. Arteriæ per cordis substantiam disseminatæ. C. Auricula cordis dextra. D. Truncus Aortæ, è sinistro Cordis sinu emergens, & assurgens. E. Truncus Aortæ descendens. F. Arteria Subclavia dextra, Carotidi dextræ aliquantô spatiô unita. G. Arteria subclavia sinistra, Arteriæ Cervicali copulata, estque hæc præcedente diametro minor. H.H. Utraque Arteria Carotis. I. Arteria Cervicalis sinistra. K. Arteriolæ ex Arteria Coronaria oriundæ tunicis radicis Aortæ	prospicientes. L. Truncus venæ Cavæ ascendens. M. Truncus venæ Cavæ descendens. N. Arteriæ per Cordis auriculam dextram distributæ, atque ex Arteria Coronaria oriundæ. O. Radix arteriæ Pulmonalis, è dextro Cordis Thalamo prodiens. P. P. Arteriolæ ab arteriis mammariis internis ortæ, & per tunicas Aortæ distributæ. Notandum interim omnes dictas arterias productiores esse, quàm hic repræsentantur; sunt enim abscissæ, ità ut tantum eorum exortus hic indigitetur.

FIGURÆ

FIGURÆ TERTIÆ EXPLICATIO.

A. Truncus Aortæ hominis adulti.	D. Arteria Carotis lateris finiftri.
B. Arteriæ Subclaviæ dextræ ramus, è quo arteria carotis dextra	E. Arteria subclavia finiftra.
emergit Lit. C. notata.	F. Rami arteriofi ex arteria corona-
	ria orti.

